

Sygn. akt III RC 42/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Julita Aronowicz

Protokolant : Krystyna Gołębiewska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Wysokiem Mazowieckiem

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko F. Z. i J. T.

o alimenty

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. Zasądza od pozwanego F. Z. na rzecz powoda A. Z. alimenty w wysokości po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 marca 2017 r., płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia w terminie płatności;

II. Oddala powództwo o alimenty w pozostałym zakresie;

III. Stwierdza bezskuteczność uznania powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego;

IV. Oddala powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego;

V. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

VI. Odstępuje od obciążania pozwanych nieuiszczonymi kosztami sądowymi i koszty te przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

VII. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I Ca 196/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017 r.

SĄD OKRĘGOWY W ŁOMŻY I WYDZIAŁ CYWILNY

w składzie:

PRZEWODNICZĄCY: SSO WŁODZIMIERZ WÓJCICKI (SPR.)

SĘDZIOWIE: SSO ANNA KACPRZYK

SSO EUGENIUSZ DĄBROWSKI

PROTOKOLANT: KATARZYNA MILEWSKA

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2017 r. na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko F. Z. i J. T.

o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego, zasądzenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem

z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt III RC 42/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że wymienioną tam datę „01 marca 2017 r.” zastępuje datą: osiemnastego czerwca 2016 r.;

II. w pozostałej części apelację oddala.

Sygn. akt III RC 42/16

UZASADNIENIE

Powód A. Z., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, domagał się zasądzenia alimentów od pozwanego ojca F. Z. w kwocie po 1.000 zł miesięcznie oraz ustalenia wygaśnięcia alimentów kwocie po 1.500 zł miesięcznie, zasądzonych na rzecz powoda od pozwanej matki J. T.. Nadto powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany F. Z. wnosił o oddalenie roszczeń powoda.

Pozwana J. T., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie matki D. B., uznała powództwo o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

A. Z. jest synem pozwanych F. Z. i J. T.. Rodzice powoda są rozwiedzeni z mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 06 czerwca 2007 r. (sygn. akt I C 215/07).

Powód do 18 grudnia 2015 r. mieszkał wraz z ojcem i jego nową rodziną w N.. Powód twierdził, że był u ojca źle traktowany, wobec czego przeprowadził się do dziadków ze strony matki, do S..

A. Z. ma 21 lat, jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, porusza się na wózku inwalidzkim. U powoda stwierdzono przepuklinę oponową – rdzeniową, porażenie kończyn dolnych, skoliozę nerwowo - mięśniową, ma on problemy z krążeniem, odleżyny, przebył kilkanaście operacji w Klinice (...) w Z., miał amputowaną stopę. W ostatnim okresie czasu u powoda pojawiły się problemy natury gastrologicznej, objęty jest on opieką gastrologa, leki kosztują 30 – 40 zł, starczą na dwa tygodnie lub miesiąc. A. Z. otrzymuje rentę w kwocie 644 zł netto (741, 35 zł brutto) i dodatek pielęgnacyjny w kwocie 150 zł miesięcznie. Powód w 2015 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w N., obecnie uczy się w Policealnej Szkole dla Dorosłych w Z., kształcącej w zawodzie technik administracji. Nauka w tej szkole ma trwać do 31 stycznia 2018 r., zjazdy A. Z. ma co dwa tygodnie, dowozi go dziadek, powód daje mu 200 zł na paliwo. Powód wskazał, że na wyżywienie potrzebuje 200 – 300 zł miesięcznie, tyle samo na ubrania i obuwie, środki pielęgnacyjne i czystości kosztują 150 zł miesięcznie, pampersy – 150 zł miesięcznie, Internet – 40 zł miesięcznie, doładowanie telefonu – 30 zł miesięcznie, artykuły do szkoły – 20 zł miesięcznie. Jak już powyżej wskazano A. Z. mieszka wraz

z dziadkami w ich domu położonym w S., tworzy z nimi jedno wspólne gospodarstwo domowe, do opłat dokłada 100 zł. Do kosztów utrzymania powoda zaliczyć należy wydatki na leki i dojazdy do specjalistów, nadto wydatki na rehabilitację i sprzęt rehabilitacyjny. Powód nie ma majątku nieruchomego, oszczędności. Toczyło się wobec niego postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy SR w Zgierzu (Km 8352/16), egzekwowana należność główna wynosiła 327, 95 zł, wobec częściowego uregulowania zobowiązania postępowanie zostało umorzone co do kwoty 294, 41 zł.

Pozwany F. Z. ma 40 lat, mieszka w N. wraz z żoną i dwójką ich wspólnych dzieci oraz dwójką dzieci z poprzedniego związku żony. Pozwany pracuje jako montażysta, zarabia 1.335 zł miesięcznie, po potrąceniu komorniczym otrzymał 300 zł z wynagrodzenia. Żona pozwanego przebywa na zasiłku macierzyńskim, który wynosi 400 zł m miesięcznie. Dzieci pozwanego z drugiego związku chorują na astmę, są zaliczone do osób niepełnosprawnych. F. Z. wskazał, że utrzymanie wszystkich dzieci kosztuje 2.000 zł miesięcznie. Żona pozwanego otrzymuje zasiłki rodzinne z dodatkami w kwocie łącznej 1.400 zł, alimenty na starszych synów w kwocie 1.000 zł, rodzina korzysta ze świadczeń 500+, które przysługują na wszystkie dzieci. F. Z. nie ma majątku nieruchomego, wraz z rodziną mieszka w wynajmowanym mieszkaniu, odstępne dla właściciela lokalu wynosi 1.000 zł miesięcznie. Ponadto za światło należy zapłacić 150 zł miesięcznie, za wodę 500 – 700 zł kwartalnie, za telefon i Internet – 100 zł miesięcznie, za ogrzewanie 1.000 – 1.500 zł co dwa miesiące. F. Z. choruje na cukrzycę, kręgosłup. Na leki wydaje 170 zł miesięcznie, na insulinę i paski – 300 zł miesięcznie. Pozwany i jego żona mają ustanowioną rozdzielność majątkową.

Pozwana J. T. od dłuższego już czasu mieszka i pracuje w Belgii. Nieregularnie łoży na utrzymanie syna, przesyła mu ubrania. Na rozprawie w dniu 30 czerwca 2016 r. pełnomocnik pozwanej podała, że matka powoda podaje na jego utrzymanie 50 – 100 zł miesięcznie. Z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 27 czerwca 2014 r. (sygn. akt III RC 283/13) J. T. zobowiązana jest uiszczać na rzecz A. Z. alimenty w kwocie po 1.500 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień informacyjnych powoda A. Z. (k. 56 v. – 57, k. 118 – 118 v., czas nagr. od 00:02:16, k. 153 – 153 v.), wyjaśnień informacyjnych pozwanego F. Z. (k. 57 – 57 v., czas nagr. od 00:14:23, k. 153 v.), wyjaśnień pełnomocnika pozwanej J. T. (k. 58, czas nagr. od 00:17:04, k. 153 v.), zeznań świadka R. B. (czas nagr. od 00:04:06, k. 62 v. – 63), zaświadczenia Szkoły Policealnej dla Dorosłych w Z. (k. 5, 128, 129), orzeczenia o stopniu niepełnosprawności powoda (k. 13), dokumentacji medycznej dot. powoda (k. 14 – 22, 134, 135), umowy najmu lokalu (k. 44), orzeczenia o stopniu niepełnosprawności dzieci pozwanego (k. 45, 46), dokumentacji medycznej dot. pozwanego (k. 47, 49, 50, 53), dowodów wpłaty, wezwań do zapłaty (k. 48, 51), zawiadomienia ZUS (k. 60), świadectwa (k. 61), aktu notarialnego Rep. A nr (...) (k. 85), dokumentacji z akt egzekucyjnych Km 8352/16 (k. 88 – 116), akt sprawy Sądu Okręgowego w Łomży I C 215/07, akt sprawy Sądu Rejonowego w Nowym Sączu III RC 283/13.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Art. 138 kro stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (art. 133 § 3 kro).

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Analiza materiału dowodowego wskazuje, że koszt utrzymania powoda, zważywszy na stan jego zdrowia, konieczność leczenia i rehabilitacji, ponoszenie kosztów dojazdów do specjalistów, kontynuowanie edukacji, wynosi ok. 1.500 zł miesięcznie. A. Z. otrzymuje rentę w kwocie 644 zł i dodatek pielęgnacyjny w kwocie 150 zł, co daje kwotę 794 zł

miesięcznie. Powód ukończył liceum ogólnokształcące, nie zdał matury, aktualnie uczy się zaocznie w Policealnej Szkole dla Dorosłych w Z., albowiem chce zdobyć zawód technika administracji, zdobycie zaś tego zawodu może zwiększyć szanse powoda na znalezienie pracy. W ocenie Sądu powód nie osiągnął więc jeszcze samodzielności życiowej i powinien otrzymywać wsparcie finansowe od swoich rodziców, bowiem to oni, a nie dziadkowie są w pierwszej kolejności zobowiązani są do alimentacji swego dziecka.

Sąd uznał za zasadne zasądzić alimenty od pozwanego F. Z. na rzecz A. Z. w kwocie po 300 zł miesięcznie, poczynając od 01 marca 2017 r. Alimenty w takim rozmiarze mieszczą się w możliwościach płatniczych pozwanego i będą stanowiły z jego strony wystarczający wkład finansowy w utrzymanie syna. Roszczenie dalej idące zostało oddalone jako wygórowane w stosunku do możliwości majątkowych pozwanego.

Przechodząc do żądania wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego nałożonego na pozwaną J. T., uznanego przez pełnomocnika pozwanej, zauważyć należy, że stosownie do art. 213 § 2 kpc, Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Sąd uznał, że uznanie powództwa o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i stwierdził jego bezskuteczność. W ocenie Sądu obowiązek alimentowania A. Z. powinien obciążać nie tylko pozwanego ojca, ale również i matkę powoda, która od wielu lat nie sprawuje opieki nad synem, alimenty płaci nieregularnie i nie w wysokości zasądzonej przez Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, który zasądzając alimenty w kwocie po 1.500 zł miesięcznie ustalił wówczas, że J. T. nie utrzymywała kontaktu z synem, nie przekazywała mu żadnych prezentów, nie uczestniczyła w jego utrzymaniu i wychowaniu. Podkreślić należy, że pozwana ma zdecydowanie lepsze możliwości zarobkowe niż ojciec powoda i powinna alimentować syna kwotą przynajmniej w tej samej wysokości jak ojciec. Powództwo zostało wyraźnie określone jako żądanie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego i jako takie nie mogło zostać uwzględnione.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku na podstawie powyżej powołanych przepisów.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanych nieuiszczonymi kosztami sądowymi na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.

Wyrokowi został nadany rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.